

що. Всичко било срутено и оничтожено отъ турцитѣ. Около цѣлата крѣпостъ сега е останала само една врата, прѣзъ която се е влизало въ градището.

На сѣверо-западъ отъ „Царювецъ“, задъ рѣката, се намира едно издигнато мѣсто, което отъ тритѣ страни е заградено отъ р. Янтра. Това мѣсто се казва „Трапезица“. Сжщо и „Трапезица“ е била заградена наоколо съ голѣми стѣни. Тукъ сж биле дворцитѣ на бояритѣ и войводитѣ, издигали се великолѣпни кули и хубави черкови. Сега при разкопкитѣ сж открити нѣколко черкови, въ които има запазени стари изображения и славянски надписи. Двѣ отъ тѣзи черкови сж доста голѣми. Едната е била „Боярската“, а другата — на патриархъ *Ефтимий*.

На юго-изтокъ отъ „Царювецъ“ се намира кулата, въ която е билъ затворенъ латинскиятъ царъ Балдуинъ.

Въ подножието на „Царювецъ“, покрай самата Янтра, е стария градъ. Сега се нарича *Астнова махла*. Тукъ се намира черковата „Св. Димитрий“, гдѣто сж биле провъзгласени Асѣнь и Петъръ за български царе. По-нататкъ е черковата „Св. Четирсетъ Мжченици“, построена отъ Асѣнь II, слѣдъ като е побѣдилъ Епирския царъ *Киръ Тодора*, при с. *Колкотница*. Надписътъ, върху една голѣма мряморна плоча и до сега е запазенъ.

Чудна гледка има Търново отъ къмъ югъ. Особено вечерно врѣме, ако сме при хубавия желѣзенъ мостъ, построенъ надъ Янтра. Прѣдъ насъ се открива красива панорама. Кжщитѣ, като че сж една върху друга, свѣтнали, сжщо както свѣщитѣ на единъ голѣмъ полулей.